

Ristin valossa

Pyhän ristin seurakunnan lehti
2/2015

Sakramenttikulkue, Kristuksen Pyhän Rumiin ja Veren juhlapyhä, Tampere, 7.6.2015

Detta blad innehåller också svenska artiklar

This issue contains articles in English

Ensimmäinen kommuunio, Tampere 23.5.2015

Kesätervehdys

Rakkaat seurakuntalaiset ja ystävät,

Tämän seurakuntalehjemme mukana lähetän teille kaikille lämpimät ja aurinkoiset terveiset meiltä papeilta, jotka palvelemme teitä Tampereen Pyhän Ristin seurakunnassa. Seurakuntamme pastoraalinen työ ei kesäaikana ole aivan niin tiivistä kuin muuna aikana vuodesta, mutta rukouksemme teidän puolestanne ei kuitenkaan ole yhtään vähäisempää. Olette aina sydämessämme rakkaina veljinä ja sisarina, jotka Herra itse on uskonut meille. Siksi me rukoilemme puolestanne joka päivä ja nöyrästi pyydämme samaa myös teiltä. Toivomme, että Jumalan ja teidän avullaanne tuleva kouluvuosi olisi uskossa kasvun aikaa koko seurakuntayhteisöllemme.

Isä Zenon Strykowski, SCJ, kirkkoherra

Isä Stanislaw Zawilowicz, SCJ, kappalainen

Isä Joosef Dang, kappalainen

Pappeja koskevat muutokset:

Tämän vuoden heinäkuussa isä Joosef Dang, kappalainen ja pappi, joka palvelee Suomen vietnamilaisia, muuttaa Helsinkiin. Kiitän koko sydäkestäni isä Joosefia hänen palveluksistaan seurakunnassamme.

Heinäkuun lopulla isä Wieslaw Swiech, SCJ, saapuu Tampereelle työskentelemään kappalaisena seurakunnassamme. Toivotamme isä Wieslawille runsaita siunauksia elämään ja työhön luonamme.

Seurakuntalehden digitaalinen versio

Kaikkia sellaisia, jotka haluavat saada sähköpostissa Ristin valossa -lehden PDF muodossa digitaalisena versiona, pyydetään ilmoittamaan asiasta seurakuntaamme toimittamalla meille sähköpostiosoitteensa os. risti@katolinen.fi

Adoraatio kesäyössä

Valoisaa taivasta vasten
kesäyö kurottaa oksiaan korkeuteen
koivunurvit kesään kypsyneinä.
Kolmen kynttilän yhteen liekki lepattaa
vaimean tuulen liikuttaessa
kappelin ikkunaverhoja.
Polvistumatta ei voi olla,
ei Jeesus Kristus,

sinun silmiesi alla.

Kesäyö kurottaa lauluaan korkeuteen,
kielo tuoksuaan
sinun silmiesi alla, oi Jumala.

Elina Grönlund

Hissillä kirkkoon!

Kauan kaivattu porrashissi asennettiin kirkkoomme tänä keväänä. Vihdoinkin kirkko on konkreettisesti avoin myös niille, joille portaiden kuusitoista askelmaa tekivät pääsyn vaikeaksi tai mahdottomaksi. Seurakuntalaiset osallistuivat avokätiliseksi keräykseen hissin hankkimiseksi. Lämpimät kiitokset kaikille mukana olleille!

Hissi otettiin heti käyttöön seurakuntalaisten aplodien saattamana. Se on tukevan ja vakaan oloinen, liikkuu hyvin rauhallisesti ja tasaisesti. Kun hississä on vielä suojaiteet ja turvavyö, ei kyydissä tarvitse pelätä.

Nyt voimme aidosti toivottaa kaikki tervetulleiksi kirkkoomme.

Huomio, Huomio SEURAKUNTALAISET !!!

Muistatko, että seurakunnassamme on **seurakuntaneuvosto**. Se kokoontuu muutaman kerran vuodessa yhdessä kirkkoherran ja muiden seurakuntamme pappien kanssa keskustelemaan seurakuntamme yhteisistä asioista. Jos ja kun Sinulla on kysymyksiä, ehdotuksia, jotka koskevat seurakuntaelämää, ota yhteys johonkin seurakuntaneuvoston jäseneen. Hän voi tuoda asian sitten kokoukseen. Asiasi voi olla vaikka kirkkokahvien järjestely, kirkon siivous, syventyminen uskonelämässä, mielenkiintoisen elokuvan katsominen tai mitä tahansa maan ja taivaan väliltä, joka koskee seurakuntaamme. Seurakuntaneuvosto voi sitten yrittää etsiä ratkaisua asiään.

Seuraava seurakuntaneuvoston kokous on **sykskuun 1. pnä 2015**

Seurakuntaneuvoston jäsenet: Alla Yousif, Analin Arquelles, Kari Kemppinen, Mari Malm, Marja-Liisa Linder, Tiny Ngo, sisar Theresa Jezl, Jeesuksen pikkusisar Leila

Rakkaat seurakuntalaiset

Haluan saattaa teidän tietoonne joitakin tärkeitä ajatuksia ja pyrkimyksiä, jotta yhteinen elämämme ja toimintamme sekä messussa että sen jälkeen seurakuntasalessa ja arkielämässä koituisi kaikkien parhaaksi ja vastaisi niitä toivomuksia, joita kukin meistä omassa mielessään asettaa kirkolle ja seurakuntaelämälle.

1. Seurakuntalaisia pyydetään ilmoittamaan kansliaan tai kirkkoherralle perheenjäsenten merkkipäivistä, jotta voisimme myös kirkossa rukoilla tämän henkilön puolesta.

2. Seurakuntalaiset voivat aina rohkeasti pyytää papilta ripittäytymistä. Usein pappi on ennen messua kirkossa rukoilemassa. Hän on siellä sitä varten, että ripittäytyjät voivat kääntyä hänen puoleensa ja pyytää päästää ripittäytymään. Ripittäytyminen voi tapahtua myös sakariston takana olevassa huoneessa, jonka ovi suljetaan ripin ajaksi.

3. Pyydän seurakuntalaisia ottamaan huomioon, että kirkko ei ole keskustelutila vaan Herran temppeli. Vilkkaat ja äänekkäät keskustelut messun jälkeen täytyy lopettaa! Seurakuntasali on niitä varten.

4. On hyvä saapua messunviettoon riittävän aikaisin ja hiljentyä hetkeksi rukoilemaan ennen messun alkamista. Yhteinen ruusukkorukous alkaa klo 10.00 eli puoli tuntia ennen messun alkua.

5. Pienten lasten vanhemmilta odotetaan, että he aina huolehtivat lapsensa aiheuttamien sotkujen ja epäjärjestykseen siivoamisesta sekä sakaristossa että seurakuntasalissa.

6. Koska kirkon portaiden alasassa olevat rautaiset liukuovet suljetaan heti messun jälkeen, pyydetään, että lastenvaunut ja polkupyörät siirretään sieltä pois välittömästi messun päätyttyä

7. Katoliseen perinteeseen kuluu, että papilta voi pyytää messunviettoa jonkin läheisen ihmisen tai hyvän asian puolesta sekä myös läheisen kuolinpäivän puolesta.

Kesän päättymessä

Kesän ja loman suurin merkitys on siinä, että ne antavat monille aikaa ja tilaisuuuden lepoon, rentoutumiseen, luonnosta nauttimiseen ja syvälliseen yhteyteen rakkaitten läheisten ja Jumalan kanssa. On aikaa ja mahdollisuksia hiljentymiseen, kuuntelemiseen ja lukemiseen.

Vaikka kauniin kesän aikana ympärillämme, kodissamme, omassa ja läheistemme elämässä kaikki on todennäköisesti rauhallista ja levollista, niin jokainen uutislähetyks, jonka me maailmalta kuulemme, saattaa kertoa siitä, miten vaikeissa, suorastaan mahdottoman tuntuisissa olosuhteissa joitteenkin ihmisten on perheineen elettävä. Ympärillä käydään sotaa, ruokaa ja vettä on vain niukasti, lapset kärsivät nälkää eivätkä pääse kouluun. On elettävä hengenvaarassa kotonaan ja pakomatkalla, jolle monien on lähdettävä selviytykseen ja pelastaakseen perheensä ja lapsensa. Kulkisamme kadulla omassa maassamme voimme havaita, että myös täällä on nälkää ja puutetta kärsiviä ihmisiä. On sellaisia, joilla ei ole vakituista asuntoa ja jotka joutuvat elämään ulkona, yöpymään autoissa, rappukäytävissä ja yömajoissa. Saatamme nähdä kerjäläisiä, joiden kotimaan elinolosuhteet ovat hyvin huonot ja

joiden on sen vuoksi lähdettävä pitkille ja uhkarohkeille matkoille tullakseen toimeen ja auttaakseen perhettään saamaan edes hiukan paremman elämän.

Harva meistä on sellaisessa päätävässä asemassa, että voi oman työnsä puitteissa osallistua kärsivien ja nälkää näkevien elinolosuhteiden kohentamiseen. Jokainen voi kuitenkin tarjota apuaan mahdollisuksiensa mukaan. Me kaikki voimme rukoilla päättäjien puolesta, että he toimillaan auttaisivat tarvitsevia. Voimme myös rukoilla niiden puolesta, joilta puutuu paljon, mutta joilla silti voi olla annettavaa nykyajan kiireiselle ihmiselle. Therese Vanier (1923–2014) on nostanut rukouksensaan esiin (Tablet 26.7.2014) joitakin huomionarvoisia seikkoja:

Päästököt sorretut ja sortajat toisensa vapaaksi.

Auttakoot vammaiset ja itseään terveinä pitävät toisiaan.

Koskettakoot kuulijaa tarvitsevat niiden sydämiä, joilla on kiire.

Tuokoot kodittomat iloa niille, jotka avaavat vastahakoisesti ovensa.

Parantakoot yksinäiset itseriittoisia.

Sulattakoot köyhät rikkaiden sydämet.

Antakoot totuuden etsijät elämän sellaisille, jotka uskovat jo löytäneensä oman totuutensa.

Lohduttakoot raskasta elämää elävät niitä, jotka pelkäävät kuolemaa.

Avatkoot rakkautta vaille jääneet sellaisten sydämet, jotka eivät osaa rakastaa.

Löytäkööt vangitut todellisen vapauden ja vapauttakoot muut ihmiset pelosta.

Jakakoot kadulla nukkuvat lempeytensä sellaisten kanssa, jotka eivät voi ymmärtää heitä.

Poistakoot nälkäiset verhon niiden silmiltä, joille oikeudenmukaisuus ei merkitse mitään.

Eläkööt heikot yhteydessä vahvoihin ja pelastakoot heidät.

Voittakoon myötätunto väkivallan.

Sulattakoot rauhan miehet ja naiset kaiken väkivallan.

Sortukoon väkivalta kaikkein heikoimpien edessä.

Herra, me kiitämme sinua kesästä, jonka avulla olet antanut meille jälleen uuden tilaisuuden nähdä luomakuntasi kauneus ja yltäkylläisyys. Kiitämme levosta ja rakkasta ihmisistä, joiden kanssa olemme saaneet viettää rauhallisia kesäpäiviä.

Herra, auta meitä huomaamaan ympärillämme sellaiset, jotka tarvitsevat meitä.

Opeta meitä näkemään ja kuulemaan. Poista arkuus, itseriittoisuus, epävarmuus ja pelko, niin että me rohkeina sinun esimerkkiisi ja opastukseesi luottaen voisimme olla tukena tarvitseville. Tätä me pyydämme Jeesuksen Kristuksen, sinun poikasi kautta. Aamen.

Elina Grönlund

Leirinuotiolla

Oletko viime aikoina istuskellut leirinuotiolla, katsellut tulen loimua, kuunnellut tuulen huminaa puissa ja viipynt hyvää tekevää ajattomuudessa? Kutsun sinut hetkeksi kanssani istumaan leiritulen ympärille.

Yhdessä voimme palauttaa mieliimme evankeliumista sen kertomuksen, missä Ylösnoussut Jeesus istuu opetuslastensa kanssa rannalla. Hiiлоксella on paistumassa kalaa ja leipää.

Kun he ovat syöneet, Jeesus kysyy Pietarilta kolme kertaa hyvin henkilökohtaisen kysymyksen: "Simon, Johannesson poika, rakastatko sinä minua?" Kun Pietari sitten on kolme kertaa vakuuttanut Jeesukselle rakkautensa,

Jeesus uskoo hänelle kaitsemistehtävän. Ja aivan kertomuksen lopussa on vielä Jeesuksen sanat Pietarille: "Seuraa minua."

Jokainen säätökuntalainen voisi kertoa samankaltaisesta kohtaamisesta Jeesuksen kanssa kuin mitä tässä evankeliumissa on kerrottu. Jeesus kohtaa ihmisen syvemmällä tasolla, rakkauden ja kaipauksen tasolla. Samalla hän vahvistaa ihmisen persoona ja osoittaa hänen tehtävän. Mutta tämä kohtaaminen ei tapahdu vain yhden ainoan kerran, vaan joka päivä uudestaan ja uudestaan Jeesus esittää kysymyksen: "Rakastatko minua?"

Kuulinko oikein, että kysyt minulta, kuin- Jeesuksen pikkusisar Leila ka voi olla varma, että Jeesus kutsuu

seuraansa. Voin esittää sinulle vastakyseen: "Kuinka kaksi nuorta, jotka rakastavat toisiaan, voivat olla varmoja siitä, että juuri hän on se oikea." Kun on kysymys rakkaudesta, olemme samalla kertaa suuren ihmetselyn ja salaisuuden edessä, mutta samalla myös luottamuksen ja uskon varassa. Kun Jeesus esitti Pietarille kysymykset, Pietari vastasi: "Herra, sinä tiedät kaiken; sinä tiedät, että olet minulle rakas."

Leirinuotioon äärellä tai vaikka ihmisvilinässä tai rukoushiljaisuudessa avaa sydämesi Jeesukselle, joka esittää sinulle kysymyksen: "Rakastatko minua?" Kun pysähdyt ja viivyt tämän kysymyksen äärellä, saat huomata, että Jeesus luo sinuun rakkautta täynnä

olevan katseen.

Leirinuotiopiirissä voi olla mukana myös ihmisiä, jotka ovat jättäneet kaiken taakseen ja seuranneet Jeesusta. Kysy heiltä neuvoa, ihmelleen heidän kanssaan Jumalan suuruutta. Ihmissydämen on Jumala luonut ikuisuuden kaipuun. Kaipauksesta Jeesuksen kohdannut lähteelle liikkeelle ja herkistää sydämensä, mihin tehtävään Jeesus häntä kutsuu. Tulevaisuuden näyn ja voimaa jokapäiväiseen matkantekoon Jumala lupaa evankeliumissa: "Minä annan teille elämän, yltäkylläisen elämän." Hän on uskollinen lupauksissaan ja hänen seurassaan saamme kasvaa alati yhä suurempaan kiitolisuteen.

Jeesuksen pikkusisar Leila

Tigrisin rannoilta Tampereelle – - Wafaa Adeebin haastattelu

Seurakuntaamme kuuluvalla Adeebin perheellä oli tänä keväänä kaksinkertainen juhla: isosisko Wafaa valmistui leipuri-kondiittoriksi ja pikkusisko Walaa ylioppilaaksi. Saavutukset ovat erityisen kunnioitettavia, koska takana ovat raskaat vaiheet: pako kotimaasta, epätietoisuus, selviytyminen uudessa, täysin erilaisessa ympäristössä ja täysin uudella kielellä, suomella.

Haastattelen Wafaata sisarusten valoisassa asunnossa Hervannassa. Istumme olohuoneen mukavalla sohvalla ja Wafaa kertoo elämäästään. ”Olen syntynyt Irakissa. Perheemme asui Mosulin kaupungin lähellä, noin 40 kilometrin päässä sijaitsevassa 8000 asukkaan kylässä.

Meitä on vanhemmat ja kymmenen lasta, kuusi tytötä ja neljä poikaa. Olen toiseksi vanhin. Perheellämme oli kaunis kaksikerroksinen talo ja iso puutarha, jonka hoitamista rakastin. Siellä kasvoi hedel-

mäpuita – appelsiinia, granaattiomenaa ja päärynää – ja oliivipuita, munakoisoja, mansikkaa, retiisiä, sipulia ja paljon kukkia.”

Kun googlataa kaupungin nimen Mosul, löytää hyvin erilaista tietoa. Vielä on jäljellä matkailuesitteitä kauniista ja vilkkaasta kaupungista Tigris-joen rannalla ja sen historiallisista kohteista, joiden joukossa on vanhoja kirkkoja ja luostareita. Suurin osa Mosulia koskevista artikkeleista kertoo kuitenkin tais-teluista, kristittyjen vainosta ja nykyisestä Isis-järjestön hirmuhallinnosta. Mosul oli 2000-luvun alkuun asti Irakin kristityjen keskus, jossa heitä asui 60 000.

Adeebin perhe joutui jättämään kotinsa ja entisen elämänsä vuonna 2004, koska tilanne kävi kristityille liian vaaralliseksi. Myös ystävät ja naapurit lähtivät. Samassa kuussa oli juhlittu pikkusisko Walaan ensi kommuuniota, jota varten

Wafaa oli leiponut kukan muotoisen kakun. Juhlan aikana aikuiset jo tiesivät, mitä olisi edessä.

”Irakista lähdön jälkeen asuimme Turkissa viisi vuotta, joista kolme ensimmäistä Istanbulissa. Jo kahden kuukauden kuluttua Istanbuliin saapumisesta aloitin työt ompelijana. Opin myös vähän kielit”, kertoo Wafaa. ”Turkista pääsimme YK:n pakolaiskiintiössä Suomeen. Tulinne Hervantaan 16.6.2009 eli tasan kuusi vuotta sitten. Nyt Suomessa asuvat vanhempamme ja meistä lapsista viisi. Yksi asuu Jordaniassa, yksi Ruotsissa, yksi Australiassa ja kaksi Amerikassa. Myös naapurit ja ystävät ovat lähteneet Amerikkaan, Australiaan, Ruotsiin ja Saksaan. Onneksi on Skype!”

”Emme osanneet yhtään suomea”, kertoo Wafaa, jonka kotikieli on aramea. Suomea hän on opiskellut yhteensä 18 kuukautta kurssilla ja puhuu hämmästyttävän hyvin, vaikka itse vähätteleekin taitoaan. Kielipintojen jälkeen Wafaa opiskeli Tredussa kaksi vuotta ja suoritti leipuri-kondiittorin perustutkinnon tänä keväänä.

”Pidiin opiskelusta”, sanoo Wafaa. ”Siinä oli hyvin monipuolisesti työpaikkaharjoittelua seitsemässä leipomossa tai ravintolassa. Olen perustanut oman yrityksen, Wafaan konditorian, jonka Facebook-sivuilla on kuvia tekemistäni kakuista.” Wafaan silmiä ja suuta hivelistä herkuista ovat seurakuntalaiset jo eri yhteyksissä päässeet nauttimaan. Konditorian uskomattoman taidokkaat ja herkulliset kakut valmistuvat toistaiseksi kotona, mutta tulevaisuudessa tulee varmasti tarve laajentaa. Maku vastaa

upeaa ulkonäköä, tietää haastattelija kokemuksesta. Kakkujen lisäksi Wafaan konditoria valmistaa suolaisia ja makeita piiraita, leivoksia yms.

Lapsena Wafaa piti piirtämisestä. ”Kunteen kakkuja, näen ne taideteoksina. Olen aina tosi iloinen niitä tehdessäni, en koskaan tunne, että tämä on vain työtä ja pakko.” Jo Irakissa Wafaa teki kakkuja perheensä juhliin, joihin yleensä tuli kymmeniä vieraita. Myös rakkaus puutarhanhoitoon on säilynyt: Wafaalla on Tampereella viljelypalsta, jossa kasvaa mm. sipulia, retiisiä, kesäkurpitsaa ja papuja.

Sekä Irakissa että Suomessa kirkko on ollut Adeebin perheelle tärkeä ja läheinen. Vaikka kieli on muuttunut ja messussa lauletaan vähemmän kuin Irakissa, kirkko on sama.

Kun kysyn Wafalta, haluaisiko hän sanoa jotakin seurakuntalehjemme lukioidille, hän sanoo seurakunnan olevan kuin iso perhe. ”Ja toivottavasti tykkääte kakuistani.”

Marja-Liisa Linder

A summer time greeting

Dear Parishioners and Friends,

Along with this issue of our parish booklet, we are bidding you a warm and sunny greeting from your faithful servants of the Holy Cross Parish of Tampere. In the summertime our pastoral work in our parish is less intense than during the rest of the year, but our prayer for you is by no means less intense. You are always in our hearts as beloved brothers and sisters entrusted to our care by the Lord himself. Therefore, we pray for you each and every day and humbly ask the same from you. We hope that – with the help of God and your involvement – the coming new school year will be a time of growth in the faith of our parish community extending out to every dear parishioner. May the rest of your summer be blessed with physical rest and spiritual stability.

In Christ

Fr. Zenon Strykowski SCJ, parish priest

Fr. Stanislaw Zawilowicz SCJ, chaplain

Fr. Joosef Dang, chaplain

Priests change in our parish:

This July Fr. Joosef Dang, the chaplain in our parish and a priest serving the Vietnamese community in Finland, moves to Helsinki. We whole-heartedly thank Father Joosef for his service in our parish. At the end of July, Fr. Wieslaw Swiech SCJ will arrive to Tampere to work as a chaplain in our parish. We wish Father Wieslaw God's abundant blessing in his life and work in our community.

Digital version of our parish booklet:

All those who would like to receive a digital version of "Ristin valossa" in PDF-format by e-mail are asked to inform about it in our parish office by sending their e-mail address: risti@katolinen.fi

Stair-lift for the church!

Our long hoped-for stair-lift has been installed in our church this spring. At last our church also is truly open to those, for whom the stairs' 16 steps make coming to church difficult or impossible. The parishioners generously participated in the collection to obtain the lift. A warm thank you to all who supported this project.

The lift was immediately put into use accompanied with the applause of the parishioners. It is sturdy and steady, and moves very gently and smoothly. Because the lift also has protective bars and a safety belt, there is no reason to fear the ride!

Now we can genuinely welcome everyone to our church!

Attention, attention PARISHIONERS!!!

Do you remember that our parish has a **parish council**? It meets a few times a year together with the parish priest and other priests of the parish to discuss the general affairs of our parish. If and when you have questions or suggestions in regard to parish life, contact one of the council members. They can present it to the council. Your concern, for example, could be our church coffee, cleaning of the church, deepening our life of faith, watching interesting movies, or whatever between heaven and earth, which touches our parish. The parish council can then try to find solutions. The following parish council meeting will be September 1, 2015.

The members of the parish council are: Alla Yousif, Analin Arquelles, Kari Kempinen, Mari Malm, Marja-Liisa Linder, Tiny Ngo, sisar Theresa Jezl, Jeesuksen pikkusiar Leila.

Beloved parishioners,

I would like to bring to your knowledge some important ideas and aspirations, which would better our everyday life both at the Holy Mass and in the parish hall, and fulfill the hopes and wishes for our church and parish life

1. The parishioners are asked to notify the important days of the family members to the office or the parish priest so that we can pray for these people in church.
2. Parishioners can always fearlessly ask the priest to hear their confession. Often the priest is praying in the church before Holy Mass. He is there so that parishioners can ask to confess. Besides the confessional, confession can happen in the room behind the sacristy when the door to the room is closed.
3. I ask that the parishioners bring to their attention that the church is the Temple of the Lord, and not a conversation place. Lively and loud conversations after mass must stop! The parish hall is for these conversations.
4. It is good to come to Holy Mass with enough time to pray before Mass begins. The rosary is prayed beginning at 10.00 or half an hour before Sunday Mass begins.
5. We expect that the parents of little children always clean up after their children in the sacristy and in the parish hall.
6. Because the gate below the church stairs is closed immediately after Holy Mass, we ask that bicycles and children's prams be moved from the area right after Mass.

7. According to Catholic tradition you may ask the priest to celebrate Holy Mass for some person or for some good project, or to remember the death day of someone close to you.

At the conclusion of summer

The greatest meaning of summer and vacation is that they give many of us the time and chance to rest, relax, enjoy nature, and to create a deep unity with our dear ones and with God. There are times and possibilities to be silent, to listen and to read.

Although all around us there is probably peace and rest in our homes and in our own lives and those of our dear ones during a beautiful summer, every news report that we hear from the world seems to tell in what difficulty or even impossible situations some people are living with their families. There may be war, lack of water and food, starving children or children without education. There may be danger at home or fleeing from this danger in order to live decently or save the family and children. When we walk the streets of our own country we can notice that here also we have people lacking in food and necessities. There are those, who have no home or have to live outdoors, have to sleep in cars, on stairways or night shelters. We can notice beggars, whose situations in their homeland are so bad that they have to leave on long and daring journeys in order to survive and to help their families to a little better life.

Few of us are in the kind of position of power that we can participate in the betterment of suffering and starving persons in the framework of our own careers. But everyone can help according to their possibilities. All of us can pray for decision makers that they would help those who need help by their positions of power. We can also pray for those who lack much, but who have much to give to the busy persons of our time. Therese Vanier (1923-2014) has included in her prayers (Tablet May, 2014) the following intentions:

May those who are handicapped, and those who think they are not, help each other.
May those who need someone to listen touch the hearts of those who are too busy.

May the homeless bring joy to those who open their door reluctantly.

May the lonely heal those who think they are self-sufficient.

May the poor melt the hearts of the rich.

May seekers of truth give life to those who are satisfied that they have found it.

May the dying who do not wish to die be comforted by those who find it hard to live.

May the unloved be allowed to unlock the hearts of those who cannot love.

May prisoners find true freedom and liberate others from fear.

May those who sleep on the streets share their gentleness with those who cannot understand them.

May the hungry tear the veil from the eyes of those who do not hunger after justice.
May those who live without hope, cleanse the hearts of their brothers and sisters
who are afraid to live.

May the weak confound the strong and save them.

May violence be overcome by compassion.

May men and women of peace cause all violence to melt down.

May violence succumb to those who are totally vulnerable.

Lord, we thank you for the summer, with which you have given us a new chance to see the beauty and bounty of your creation. We thank you for rest and for beloved persons, with whom we can spend peaceful summer days. Lord, help us to notice those around us, who need us. Teach us to see and hear. Remove our timidity, self-sufficiency, uncertainty and fear, so that we may be courageous in trusting in your example and guidance, and so be a support for the needy. This we ask through Jesus Christ, your Son. Amen

Elina Grönlund

By the campfire

Have you recently sat around a campfire, looking at the movement of the flames, listening to the hum of the wind in the trees and tarrying in well-spent thoughtlessness? I invite you to sit for a moment around campfire with me.

Together let us wander in our minds to the part of the Gospels where the Resurrected Jesus sits with his disciples on the beach. Fish and bread are toasting on the coals. When they have eaten, Jesus asks Peter a very personal question three times: "Simon, son of John, do you love me?"

When Peter has then assured Jesus of his love three times, Jesus entrusts to Peter his task of shepherding the church. And at the very end Jesus' words to Peter are: "Follow me."

Every vowed member of a religious order can tell of the same kind of meeting with Jesus as is told in this Gospel passage. Jesus meets a person on a deep level, on the level of love and longing. At the same time he confirms their personhood and gives them a task. But this meeting does not happen only once; every day Jesus asks the question: "Do you love me?"

Did I hear right, that you ask of me how I can be certain that Jesus invites me to follow him. I can answer you with a question: "How do two young people, who love one another, be certain that that the other is the "one"? When love is in question, we are both in front of a great wonder and mystery, and dependent on trust and faith. When Jesus presented Peter with the questions, Peter

answered: "Lord, you know all things; you know that I love you."

By the campfire, or even in a crowd of people or the quiet of prayer open your heart to Jesus, who asks you the question: "Do you love me?" If you stop and tarry with this question, you will notice that Jesus gives you a glance full of love.

There also may be people with you at the campfire, who have left all things and followed Jesus. Ask them for advice, wonder with them at the greatness of

God. God has created an eternal longing in the human heart. This longing helps those who meet Jesus to go into action and open their hearts to the task to which Jesus invites them. Jesus promises us a glimpse of the future, and strength for the everyday journey in the Gospel: "*I give you life, abundant life.*" He is faithful in his promises and in following him we grow continually into greater thankfulness.

Little Sister Leila of Jesus

From the banks of the Tigris to Tampere – - Interview with Wafaa Adeeb

The Adeeb family, which belongs to our parish, has had a double celebration this spring: big sister Wafaa has finished her schooling as a baker/coffee shop manager, and little sister Walaa has finished her high school studies. These accomplishments are extremely respectable because of the difficulties that happened before them: flight from the homeland, uncertainty, beginning again in new very different surroundings, and with a new language, Finnish.

I am interviewing Wafaa in the two sisters' light-filled apartment in Hervanta. We sit on the comfortable sofa in the living room and Wafaa tells about her life. "I was born in Iraq. My family lived about 40 kilometers from the city of Mosul in a village of about 8000 inhabitants. Our family consisted of our parents and ten children, six girls and four boys. I am the second oldest.

Our family had a beautiful two-storied house with a large garden, which I loved to tend. We grew fruit trees – orange, pomegranates and pears – and olive trees, egg plants, strawberries, radishes, onions and many flowers."

When I google Mosul, the name of the city, I find very different information. There are still tourist pictures of the beautiful and lively city on the banks of the Tigris river and its historical spots, which include old churches and monasteries. The greatest part of the article, however, tells of battles, the persecution of Christians and the modern-day Isis-organization's tyrannical government.

Mosul was the Iraq's center of Christianity with about 60 000 Christians until the beginning of this century.

The Adeeb family had to flee their home and former life in 2004, because the situation became too dangerous for Christians. Also many friends and neighbors left. In the same month they celebrated little sister Walaa's first communion, for which Wafaa had baked a flower-shaped cake. During the celebration the adults already knew what was before them.

"After leaving Iraq we lived for five years in Turkey, the first three years in Istanbul. Already two months after we arrived in Istanbul, I began work as a seamstress. I also learned some of the language", says Wafaa. "From Turkey we were included in the United Nations refugee quota for Finland. We came to Finland 16.6.2009 or six years ago. Now we live in Finland with our parents and five of us children. One lives in Jordan, one in Sweden, one in Australia and two in America. Also our neighbors and friends have gone to America, Australia, Sweden and Germany. Fortunately there is Skype!"

"We didn't know any Finnish", says Wafaa, whose mother-tongue is Aramea. She has studied Finnish in an 18 month course and speaks it surprisingly well, although she herself doesn't think so. After studying Finnish Wafaa studied two years at Tredu and completed the baker, café-manager course and examinations this spring.

"I liked the studies", says Wafaa. It included a very multifaceted work experi-

ence in seven different bakeries and restaurants. I have founded my own business, Wafaa's Bakeri, which has pictures on its Facebook page of the cakes I have made. Wafaa's delicacies, pleasing to the eye and the palate, are known to the parishioners, who have at different times tasted them. The bakeries unbelievably artistic and delicious cakes are made at home, for the time being, but in the future there certainly will be the need to expand. According to this interviewer's experience, the taste is as good as the appearance. In addition to cakes Wafaa also makes savory or sweet tarts, biscuits among other taste-treats.

As a child Wafaa liked drawing. "When I make cakes, I see them as works of art. I am always very joyful when making them and I never feel that this is only work or something compulsory." Already in Iraq Wafaa made cakes for the families celebrations, which were attended by scores of visitors. Her love for gardening has also been preserved: Wafaa has a plot in Tampere where she grows onions, radishes, zucchini, beans and other vegetables.

In both Iraq and Finland the church has always been important and close to the Adeeb family. Although the language has changed and less is sung during the Holy Mass than in Iraq, the church is the same.

When I ask Wafaa would she like to say something to the readers of the parish magazine, she says that the parish is like a big family. "And I hope you like my cakes!"

Marja-Liisa Linder

En sommarhälsing:

Kära församlingsmedlemmar och vänner,

Med denna skrivelse sänder jag en varm och solig hälsning till alla er från alla oss präster i Heliga Korset församling i Tammerfors. Under sommartid är det pastorala arbetet mindre intensivt än resten av året, men våra böner är inte mindre intensiva. Ni är alltid i våra hjärtan som kära bröder och systrar som vi hänvisar till själva Herrens omsorg. Därefter ber vi varje dag för er och önskar ni skulle be för oss likaså. Med Gud och ert engagemang önskar vi att den kommande skolåret skulle för hela församlingens gemenskap vara en tid att växa i tron.

Fr. Zenon Strykowski SCJ, församlingspräst

Fr. Stanislaw Zawilowicz SCJ, kaplan

Fr. Joosef Dang, kaplan

Ändringar i prästerskap i församlingen:

I juli flyttar Fr. Joosef Dang, kaplan hos vår församling och präst för vietnameser, till Helsingfors. Ur mitt hjärtat djup tackar jag Fader Joosef för hans tjänster i vår församling. I slutet av juli kommer Fr. Wieslaw Swiech SCJ att tjäna som präst i vår församling. Vi önskar till Fader Wieslaw Gud's rikliga välsignelse till hans liv och arbete i vårt samfund.

Digital version om församlingens tidning:

Alla som önskar få en digital version av "Ristin Valossa" i PDF format via e-post ombeds att informera om detta till församlingens kontor genom att meddela sin e-post adress. (risti@katolinen.fi)

Med hiss till kyrkan!

Hissen, som vi länge saknat, har installerats i vår kyrka denna vår. Äntligen är kyrkan också konkret öppen för dem, som har haft svårigheter med de sexton trappstegen. Församlingsmedlemmarna har generöst deltagit i insamlingen för hissen. Ett hjärtligt tack till alla som var med!

Hiseen togs genast i bruk under applåder. Den är robust och stadig och rör sig lugnt och jämt. Då det ännu finns skyddsräcke och säkerhetsbälte, behöver man inte vara rädd i den.

Nu kan vi verkligen önska alla välkomna till vår kyrka.

Obs, obs, FÖRSAMLINGSMEDLEMMAR!

Minns du, att det i vår församling finns ett församlingsråd. Det sammankommer några gånger i året tillsammans med kyrkoheren och församlingens övriga präster för att diskutera gemensamma ärenden. Om och när du har frågor eller förslag som gäller församlingslivet, tag kontakt med någon av församlingsrådets medlemmar. Han eller hon kan sedan föra fram ärendet vid mötet. Det kan fast gälla ordnandet av kyrkkaffet, städandet av kyrkan, fördjupning i det andliga livet, en intressant film eller vad som helst mellan himmel och jord, som gäller vår församling. Församlingsrådet kan sedan tillsammans försöka finna en lösning i saken. Nästa församlingsrådsmöte är 1.9.2015.

Församlingsrådets medlemmar: Alla Yousif, Analin Arquelles, Kari Kemppinen, Mari Malm, Marja-Liisa Linder, Tiny Ngo, syster Theresa Jezl, Jesu småsyster Leila

Kära församlingsmedlemmar

Jag vill berätta om några viktiga tankar och strävanden, så att vårt gemensamma liv och verksamhet i mässan och efter det i församlingssalen och i det vardagliga livet skulle vara alla till nytta och skulle motsvara de förväntningar, som vi alla ställer på kyrkan och församlingslivet.

1. Församlingsmedlemmarna beds anmäla till kansliet eller till kyrkoheren om familjemedlemmars bemärkelsedagar, så att vi i kyrkan kan be för denna person.
2. Församlingsmedlemmarna kan alltid modigt be av prästen att få biktat sig. Prästen är ofta bedjande i kyrkan före mässan. Han är där så att de biktande kan vända sig till honom och be om bikt. Bikten kan också ske i rummet bakom sakristian, vars dörr stängs under bikten.
3. Jag ber församlingsmedlemmarna beakta, att kyrkan inte är en diskussionplats utan Herrens tempel. Det måste bli ett slut på de livliga och högljudda diskussionerna efter mässan! Församlingssalen är till för detta.
4. Det är bra att anlända till mässan tillräckligt tidigt och fördjupa sig i bön före mässan början. Den gemensamma rosenkransen börjar klockan 10.00, dvs. en halv timme före mässan.
5. Jag förväntar mig av småbarnsföräldrarna att de tar hand om städningen av den oordning och stök som barnen förorsakat i sakristian och församlingssalen.
6. Eftersom järndörrarna vid trappans fot stängs genast efter mässan, ber jag att barnvagnar och cyklar förs bort därifrån genast efter mässan.
7. Till den katolska traditionen hör att man kan av prästen be om en mässa för någon nära mänska eller någon god sak och också för en närståendes dödsdag.

Då sommaren är slut

Sommarens och semesterns största betydelse är att de ger många tid och tillfälle till vila, avkoppling, till att njuta av naturen och till en djup förbindelse med de kära och med Gud. Det finns tid och möjlighet att stilla sig, att lyssna och att läsa.

Fastän allting i vårt och våra närmastes liv och i vårt hem är fridfullt och lugnt under den vackra sommaren, kan varje nyhetssändning från världen berätta om hur svåra, rentav outhärdliga omständigheter vissa familjer måste leva i. Runt omkring dem finns krig, det är brist på vatten och mat, barnen hungrar och kan inte gå i skola. Man lever i livsfara hemma och under flyktresan, som många tyr sig till för att överleva och rädda sin familj och sina barn. När vi går på gatorna i vårt eget land kan vi märka att det här också finns mänskor som lider av hunger och brist. Det finns de, som inte har ordentlig bostad utan är tvungna att bo utomhus, sova i bilar, trappuppgångar och natthärbärgen. Vi kan se tiggare, vars hemländer har så usla förhållanden att de därför beger sig på långa och farliga resor för att klara sig och för att hjälpa sin familj till ett litet bättre liv.

Få av oss är sådana beslutfattare, att vi i vårt arbete kan hjälpa till att förbättra de lidandes och hungrandes förhållanden. Men vi kan alla erbjuda vår hjälp enligt vad vi förmår. Vi kan be för beslutsfattarna, att de med sina gärningar hjälper dem som behöver hjälp. Vi kan också be för dem, som fattas mycket, men som ändå har mycket att ge dagens jaktande mänska. Therese Vanier (1923–2014) har i sin bön lyft fram (Tablet 26.7.2014) vissa viktiga punkter:

Må de undertryckta och undertryckarna befria varandra.

Må de handikappade och de som anser sig friska hjälpa varandra.

Må de som behöver en lyssnare nå hjärtat på dem som alltid har bråttom.

Må de hemlösa hämta glädje till dem som motvilligt öppnar sin dörr.

Må de ensamma häla dem som är fulla av sig själv.

Må de fattiga få de rikas hjärta att smälta.

Må de som söker sanningen ge liv till dem som tror att de redan funnit sanningen.

Må de som lever ett tungt liv trösta dem som är rädda för döden.

Må de som blivit utan kärlek öppna hjärtat på dem som inte kan älska.

Må de fängna finna den verkliga friheten och befria de andra från rädska.

Må de som lever på gatan dela sin känslighet med dem som inte förstår dem.

Må de hungriga dra bort slöjan från ögonen på dem, som anser att rätvisa inte betyder något.

Må de svaga leva tillsammans med de starka och rädda dem.

Må medkänsla vinna över våld. Må fredens kvinnor och män smälta allt våld.

Må våldet falla inför de allra svagaste.

Herre, vi tackar dig för sommaren, som ger oss ett nytt tillfälle att se din skapelses skönhet och rikedom. Vi tackar dig för vilan och för de kära, som vi har fått till-

bringa lugna sommardagar med. Herre, hjälп oss att i vår omgivning märka dem som behöver oss. Lär oss att se och höra. Tag bort all rädsла, själv tillräcklighet och osäkerhet, så att vi modigt enligt din förebild och din lära kan vara ett stöd för dem som behöver oss. Vi ber detta genom Jesus Kristus, din Son. Amen.

Elina Grönlund

Vid Lägerelden

Har du på sistone suttit vid lägerelden, sett in i lågorna, lyssnat på vindens sus i träden och stannat kvar i en skön tidlösitet? Jag inbjuder dig att för en stund sitta vid lägerelden.

Tillsammans kan vi erinra oss evangeliet och den berättelse där den uppståndne Jesus sitter med sina lärjungar vid stranden. På glöder ligger fisk och bröd. När de har ätit frågar Jesus av Petrus tre gånger en mycket personlig fråga: ”Simon, Johannes son, äskar du mig?” När Petrus sedan tre gånger försäkrat Jesus sin kärlek, ger Jesus honom herdeuppdraget. Och alldeles i slutet av berättelsen säger Jesus ännu till Petrus: ”Följ mig.”

Varje ordensmedlem kan berätta om ett liknande möte med Jesus, som det som berättas i evangeliet. Jesus möter mänskan på en djupare nivå, i kärlek och längtan. Samtidigt förstärker han personen och ger denne ett uppdrag. Men detta möte sker inte bara en gång, utan varje dag på nytt och på nytt när Jesus ställer frågan ”älskar du mig?”.

Hörde jag rätt, att du frågade, hur jag kan vara säker på att Jesus kallar till sig. Jag kan ställa dig en motfråga: Hur kan två unga personer, som älskar varandra, vara säkra på att just denne är den rätta? När det är fråga om kärlek, står vi samti-

digt inför förundran och mysterier, men bärс av tillit och tro. När Jesus ställde Petrus sina frågor, svarade Petrus: ”Herre, du vet allt, du vet att jag har dig kär”.

Öppna ditt hjärta till Jesus vid lägerelden, eller i folkvimlet, eller i stillsam bön. Han ställer frågan ”älskar du mig?”. När du stannar upp vid denna fråga får du se, att Jesus ger dig en blick full av kärlek.

Runt lägerelden kan det finnas mänskor som har lämnat allt bakom sig och har följt Jesus. Be dem om råd, häpnas med dem inför Guds storhet. Gud har i mänskohjärtat satt en evig längtan. Den som mött Jesus bryter upp och öppnar sitt hjärta till det uppdrag som Jesus kallar honom eller henne till. Gud lovar i evangeliet framtiden och kraften för resan: ”Jag ger er liv, liv i överflöd.” Han är trogen sina löften och i hans gemenskap kan vi fortgående växa i större tacksamhet.

Jesu småsyster Leila

Från Tigris stränder till Tammerfors - - intervju med Wafaa Adeebi

Familjen Adebi, som hör till vår församling, har denna vår haft två orsaker att fira: storasyster Wafaa blev färdig bager-konditor och lillasyster Walaa blev student. Vad de presterat är extra imponerande, för de har gått igenom många svårigheter: flykten från hemlandet, ovissheten, att klara sig i en ny helt anorlunda omgivning och på ett helt nytt språk, finska.

Jag intervjuar Wafaa i systrarnas ljusa bostad i Hervanta. Vi sitter på soffan i vardagsrummet och Wafaa berättar om sitt liv: ”Jag föddes i Irak. Vår familj bodde nära Mosul, i en by med 8000 invånare cirka 40 km från staden.

Vi var föräldrarna och tio barn, sex flickor och fyra pojkar. Jag är nästäldest.

Vår familj hade ett vackert tvåvåningshus och en stor trädgård, som jag älskade att sköta. Där fanns frukträd, - apelsin, garantäppel och päron - och oliträd, äggplanta, jordgubbar, rädisor, lökar och en massa blommor.”

När jag googlar Mosul hittar jag mycket olika information. Det finns kvar turist-

broschyror om den vackra och livliga staden vid floden Tigris och dess historiska sevärdheter, bland dem gamla kyrkor och kloster. Men de flesta artiklarna och Mosul gäller strider, förföljelser av kristna, och den nuvarande Isis-terrorn. I början av 2000-talet var Mosul Iraks kristna centrum, och de kristna var 60.000 till antalet.

Familjen Adebi var tvungna att lämna sitt hem och sitt normala liv år 2004, för situationen hade blivit alltför farlig för de kristna. Också vännerna och grannarna gav sig av. Samma månad hade familjen firat lillasyster Walaas första kommunion, och Wafaa hade för festen bakat en kaka i form av en blomma. Under festen visste redan de vuxna, vad som skulle komma.

”Efter att vi lämnat Irak bodde vi i Turkiet i fem år, de tre första i Istanbul. Två månader efter att vi anlände till Istanbul började jag arbeta som sömmerska. Jag lärde mig också litet språket” berättar Wafaa. ”Från Turkiet blev vi antagna på Finlands flyktingkvot via FN. Vi kom till Hervanta 16.6.2009, dvs. för exakt sex år sedan. Nu bor i Finland våra föräldrar och fem av oss barn. Ett syskon bor i Jordanien, ett i Sverige, ett i Australien och två i Amerika. Också granarna och vännerna har farit till Amerika, Australien, Sverige och Tyskland. Tackochlov finns det Skype!”

”Vi kunde inge finska” berättar Wafaa, vars hemspråk är arameiska. Hon har studerat finska på en 18 månaders kurs

och hon talar förvånansvärt bra, fast hon själv förringar sina kunskaper. Efter språkstudierna studerade Wafaa i Tredu i två år och blev färdig bagare-konditor denna vår.

"Jag tyckte om att studera" säger Wafaa. "Vi hade mångsidiga praktikplatser i sju olika bagerier eller restauranger. Jag har grundat ett eget bolag, Wafaas konditori, som på sin Facebook-sida har bilder av kakor som jag gjort." Församlingsmedlemmarna har redan vid olika tillfällen fått njuta av Wafaas kakor, som är sköna att se på och goda att äta. Konditoriets otroligt skickliga och läckra kakor tillverkas tills vidare hemma, men i framtiden finns säkert behov att expandera. Smaken motsvarar det läckra utseendet, vet intervjuaren av erfarenhet. Förutom kakor tillverkar Wafaas konditori också salta och söta pajer, bakelser mm.

Som barn tyckte Wafaa om att rita. "När jag gör kakor, ser jag dem som konstverk. Jag är alltid glad då jag gör dem och jag känner aldrig att det är ett jobb och ett måste." Redan i Irak gjorde Wafaa kakorna till familjefesterna, där det oftast var tiotals gäster. Hon har också bevarat kärleken till trädgårdskötsel: Wafaa har i Tammerfors en kolonilott, där hon odlar bl.a. lök, rädisor, sqash och bönor.

Både i Irak och i Finland har kyrkan varit viktigt för familjen Adebi. Fastän språket är nytt och vi sjunger mindre i mässan än i Irak, är kyrkan den samma.

När jag frågar Wafaa om hon vill säga något till församlingsbladets läsare, säger hon att församlingen är som en stor familj. "Och jag hoppas att ni tycker om mina kakor."

Marja-Liisa Linder

Seurakunnan henkilöuutisia:

Kastettuja:

Philip Neh
Antonio Jasper Lampi

Herrassa poisnukkuneet:

Reinhard Bauer
Eila Hagelberg

Ensimmäisen kommuunion ovat saaneet:

Elena Heikkilä, Miska Jokinen, Erica Keskinen, Lukas Lenihan, Ada Linttilä, Adelhelm Kauzen Mgine, Tuomas Pieskä, Karolina Pukszta, Cesilia Salo, Rita Shorsh, Dat Thanh, Sandi Tony, Eric Uimonen, Lennart Zeidler, Wiktoria Cygan, Silja Lehtomäki.

Pyhän ristin seurakunnan ohjelma

Tampereen Pyhän ristin kirkossa vietetään päämessua sunnuntaisin klo **10.30** suomen kielessä ja ilta-messu klo **17.00** englannin kielessä.

Arkimeessuja vietetään maanantaina, keskiviikkona, torstaina ja perjantaina illalla klo **18.00**. Tiistaina yleensä on aamumessu klo 7.30.

Lauantaina messun ajankohta vaihtelee viikoittain.

Sunnuntaisin ennen päämessua on ruusukkorukous klo **10.00**, ennen englanninkielistä messu klo 16.30 ja **keskiviikkoisin** ennen iltamessua vesper klo **17.40**.

Torstaisin ja perjantaisin klo 18.30 on adoraatio.

Paastonäkana perjantaina klo 17.30 on ristintie.

Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimusten mukaan.

HUOM. Papin matkat, katekeesipäivät, lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista pappilasta tai kirkon ilmoitustaululta!

Pyhän ristin kirkossa Tampereella

(Sunnuntai- ja juhlamessut sekä tärkeimmät tapahtumat)

19.7 – 18.10.2015

Heinäkuu 2015

su 19.7	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	14.00	Msza święta w języku polskim
	17.00	Sunday Mass in English
su 26.7	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	17.00	Sunday Mass in English

Elokuu 2015

su 2.8	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	17.00	Sunday Mass in English
su 9.8	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	17.00	Sunday Mass in English
la 15.8	7.00	Lähtö kirkon edestä hiippakuntajuhlaan Stella Marikseen
su 16.8	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	14.00	Msza święta w języku polskim
	17.00	Sunday Mass in English
la 22.8	10.30	Lastenkerho
	12.30	Perhemessu
su 23.8	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	17.00	Sunday Mass in English
la 29.8	9.50	Katekeesi
	14.00	Perhemessu
su 30.8	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	17.00	Sunday Mass in English

Syyskuu 2015

su 6.9	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	17.00	Sunday Mass in English
la 12.9	10.30	Lastenkerho
	12.30	Perhemessu
su 13.9	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	17.00	Sunday Mass in English
la 19.9	11.00	Harjoitus ja rippi vahvistettaville nuorille
	17.00	Piispanmessu. Kirkkoon ottaminen
su 20.9	10.30	Piispanmessu. Vahvistuksen sakramentti
	14.00	Msza święta w języku polskim
	17.00	Sunday Mass in English
la 26.9	9.50	Katekeesi
	14.00	Perhemessu

su 27.9 10.30 Sunnuntain messu suomen kieellä
17.00 Sunday Mass in English

Lokakuu 2015

su 4.10 10.30 Sunnuntain messu suomen kieellä
17.00 Sunday Mass in English

su 11.10 10.30 Sunnuntain messu suomen kieellä
17.00 Sunday Mass in English

la 17.10 10.30 Lastenkerho
12.30 Perhemessu

su 18.10 10.30 Sunnuntain messu suomen kieellä
14.00 Msza święta w języku polskim
17.00 Sunday Mass in English

Messut Tampereen ulkopuolella

25.7 – 30.10.2015

LAPUA yksityisessä kodissa

la 29.8 klo 12.00
la 12.9 klo 12.00
pe 2.10 klo 15.00
la 24.10 klo 12.00

HÄMEENLINNA *Matti Alangon katu 11*

su 6.9 klo 15.00
su 4.10 klo 15.00

KRISTIINANKAUPUNKI *Kristiinan kirkko*

pe 18.9 klo 18.00
pe 23.10 klo 18.00

PIETARSARI

*Pyhän Mikaelin kappeli,
Kappelintie 5*
la 1.8 klo 12.00
su 23.8 klo 12.00
su 30.8 klo 12.00
su 13.9 klo 12.00
su 27.9 klo 12.00
la 3.10 klo 12.00
la 10.10 klo 12.00
su 25.10 klo 12.00

VAASA *Pyhän Sydämen kappeli, Rauhankatu 8 C 22*

la 25.7 klo 16.00
la 1.8 klo 16.00
su 23.8 klo 16.00
la 29.8 klo 16.00
su 13.9 klo 16.00
la 19.9 klo 16.00
su 27.9 klo 16.00
la 3.10 klo 16.00
la 10.10 klo 16.00
la 24.10 klo 16.00 messu puolan kieellä
su 25.10 klo 16.00

KOKKOLA

Katariinankatu 3
su 30.8 klo 16.00
la 12.9 klo 16.00

SEINÄJOKI

Lakeuden Risti, Ala-Kuljunkatu 1,
la 22.8 klo 18.00 toimituskappelissa
la 26.9 klo 18.00 seurakuntasalissa
pe 30.10 klo 18.00 toimituskappelissa

Joukkokirje

Itella Green

Jos vastaanottajaa ei tavoiteta,
lehti pyydetään palauttamaan osoitteeseen:

Pyhän ristin seurakunta
Amurinkuja 21 A
33230 Tampere

Seurakuntamme tilinumero (Parish bank account):

FI08 2236 1800 0045 66

Tilin omistaja (*The owner of the account*):

Pyhän ristin seurakunta, Katolinen kirkko Suomessa

* * * * *

Seurakuntamme Pohjanmaa-alueen tilinumero

Vaasa Chapel and Ostrobothnia bank account:

FI50 2236 1800 0147 71

Tilin omistaja (*The owner of the account*):

Pyhän ristin seurakunta, Katolinen kirkko Suomessa

* * * * *

**Our Parish bank account for those,
who send donations from abroad:**

Pyhän ristin seurakunta, Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere, Finland

IBAN: FI08 2236 1800 0045 66

BIC: NDEAFIHH

Pyhän ristin seurakunta,
Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere
puh: (03) 2127280

sähköposti: risti@katolinen.fi
kotisivu: <http://risti.katolinen.fi>

Seurakuntalehden toimitus ja työ-
ryhmä: Pyhän ristin seurakunnan seu-
rakuntalaiset.

Lehden taitto: isä Zenon.

Isä Zenon: 044 065 85 27